

Gevaren van de Gereformeerde Theologie

13/18: Droeg de Redder de Straf voor onze zonden eerder dan het Kruis?

18-Delige zondagsschoolreeks: <http://www.verhoevenmarc.be/reformed.htm>

Bron: Middletown Bible Church, <http://www.middletownbiblechurch.org/doctrine/dangerso.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (ingekort) en voetnoten door M.V.

“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft OP HET HOUT” (1 Petrus 2:24)

Een algemeen voorkomende leer bij gereformeerden is dat de dood van de Heer op het kruis niet de enige plaats was waar de straf voor onze zonden werd betaald. Zij verbinden de betaling van deze straf ook met het lijden van de Heer los van en vóór het kruis van Golgotha. Zij wijzen dikwijls op het lijden van de Heer in de Hof van Gethsemane als zijnde een tijd dat de Heer Jezus leed als goddelijke Plaatsvervanger voor de zonden van de mensen.

In het licht van de gereformeerde leer van “plaatsvervangend houden van de wet” (“vicarious law-keeping”), is zo’n zienswijze niet verrassend. Als Christus’ rechtvaardige daden plaatsvervangend zouden zijn, en als Zijn de-wet-houdende gerechtigheid toegeschreven werd aan de gelovige, dan zou daaruit volgen dat het niet-kruis-lijden van onze Heer ook plaatsvervangend en strafdragend is. Gereformeerden leren dat Zijn lijden doorheen Zijn leven strafdragend (boetedoend) was, maar de Bijbel leert zo iets niet. Zie: Het gevaar van de leer van “Plaatsvervangend houden van de Wet”: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/GTgevaren_12-Plaatsvervangend.pdf.

Hierna enkele citaten van gereformeerden die deze visie aanhangen:

John R. W. Stott, Rector van All Soul Church, London, (Brits Evangelical) legt uit dat het lijden van Christus in de Hof van Gethsemane van zulk een grootte was dat het gelijk staat met de hel: “Wij durven misschien zeggen dat onze zonden Christus naar de ‘hel’ gezonden hebben, niet de hel (hades, het dodenrijk) waarvan de geloofsbelijdenis zegt dat Hij daarin ‘neerdaalde’ na de dood, maar naar de ‘hel’ (Gehenna) waartoe onze zonden Hem veroordeelden voordat Zijn lichaam stierf ... God verdroeg dit in Christus, in onze plaats”. (*The Cross of Christ*, p. 79, 161).

C. H. Spurgeon¹ - “Ik weet niet of wat Adam Smith veronderstelt correct is, dat in de Hof van Gethsemane Christus meer van de prijs betaalde (voor onze zonden) dan Hij zelfs deed aan het kruis; maar ik ben geheel overtuigd dat zij erg dwaas zijn die het raffinement hebben te denken dat de verzoening op het kruis werd gedaan en helemaal nergens anders” (*A Treasury of Spurgeon on the Life and Work of our Lord*, Grand Rapids, MI: Baker, 1979, p.119)

C. H. Spurgeon - “Ik voel mezelf enkel geschikt om in de diepste hel geworpen te worden; maar ik ga naar Gethsemane, en ik tuur vanonder die knoestige olijfbomen, en ik zie mijn Redder. Ja, ik zie Hem op de grond wentelen van zielesmart, en ik hoor zo’n een gekreun van Hem komen als nooit eerder uit een menselijke borst gekomen is. Ik kijk naar de aarde en ik zie het rode van Zijn bloed, terwijl Zijn gelaat besmeurd is met bloederig zweet, en ik zeg tot mezelf: ‘Mijn God, mijn Redder wat mankeert U?’ En ik hoor Hem antwoorden: ‘Ik lijdt voor uw zonden’” (*A Treasury of Spurgeon on the Life and Work of our Lord*, Grand Rapids, MI: Baker, 1979, p.131).

Matthew Henry - (sprekend over Zijn lijden in de Hof) “Hij droeg nu de ongerechtigheden die de Vader op Hem legde ... Het lijden waar Hij binnenging was voor onze zonden, en het kwam alle-

¹ Charles Haddon (C.H.) Spurgeon (19 June 1834 – 31 January 1892) was a British Particular Baptist preacher. Spurgeon remains highly influential among Christians of different denominations, among whom he is known as the “Prince of Preachers”. He was a strong figure in the Reformed Baptist tradition. (Wiki).

maal op Hem neer en Hij wist het” (*Commentary on the Whole Bible, Matthew to John*, Peabody, MA: Hendrickson, 1991, p. 320).

F. W. Krummacher² is een van de ergste overtreders in dit opzicht. Zijn hoofdstukken in *The Suffering Saviour* met betrekking op de Hof van Gethsemane zijn te uitgebreid om ze hier onder te brengen.

Er zijn tenminste twee hoofdredenen waardoor we weten dat onze Heer onze zonden niet droeg in Zijn lichaam in de Hof van Eden. 1) In Zijn gebeden in de Hof sprak de Heer tot God als “Vader” (zie Mattheüs 26:39, 42, 44; enz.). Het is ondenkbaar dat de Heer Jezus God als “Vader” zou aangesproken hebben op een tijdstip dat God handelde als de **Heilige Rechter**, en Zijn verschrikkelijke toorn uitgoot op de Plaatsvervanger van zondaren. Er zou geen vreugde kunnen zijn in de Vader/Zoon relatie op zo’n moment (vergelijk Mattheüs 27:46). Als Hij in de Hof verlaten zou geweest zijn, hoe kon Hij dan zijn Vader aanspreken als “Vader”? 2) Onmiddellijk volgend op Zijn tijd in de Hof, zei de Heer Jezus: “De drinkbeker die de Vader Mij gegeven heeft, **zal Ik die niet drinken**?” (Johannes 18:11). Merk op dat het drinken van de beker van Gods toorn nog toekomstig was. Hij had nog niet deelgenomen aan deze beker. Hij zou deze beker drinken op het hout (1 Petrus 2:24).

De zielesmart van de Heer in de Hof **anticipeerde** op het kruis van Golgotha. Dit omvatte niet Zijn lijden voor onze zonden, maar liep vooruit op deze vreselijke gebeurtenis. C. H. Mackintosh verklaarde:

Het is evident dat er iets in het verschiet lag wat de gezegende Heer nooit eerder ontmoette - er was een “beker” die voor Hem gevuld werd, waarvan Hij nog niet gedronken had. Als Hij heel Zijn leven een zonedrager zou geweest zijn, waarom dan deze intense foltering bij de gedachte aan in contact te komen met zonde en het verdragen van de toorn van God wegens de zonde? Wat was het verschil tussen Christus in Gethsemane en Christus op Golgotha als Hij een zonedrager in heel Zijn leven zou geweest zijn? Er was een materieel verschil; maar het is omdat Hij in heel Zijn leven geen zonedrager was. Wat is het verschil? In Gethsemane *anticipeerde* Hij op het kruis; op Golgotha *onderging* Hij het. In Gethsemane verscheen er een engel die Hem sterkte; op Golgotha werd Hij door allen verlaten. Daar was er geen engelenbediening. In Gethsemane sprak Hij God aan als “Vader” en genoot Hij de volle gemeenschap van deze onuitsprekelijke relatie; maar op Golgotha riep Hij: “Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?” Hier kijkt de Zonedrager omhoog en ziet de troon van Eeuwige Gerechtigheid omgeven door donkere wolken, en het gelaat van de onbuigzame Heiligheid van Hem afgewend, omdat Hij tot zonde gemaakt werd voor ons” (Geciteerd door Chafer, Volume III van de VIII van *Systematic Theology*, p. 40).

William Kelly, in zijn aantekeningen op 1 Petrus 2:24 (*Two Nineteenth Century Versions of the N.T.*, Present Truth Publishers, NJ, pages 647-648), beantwoordt de onbijbelse theorie en uitermate valse leer dat Christus onze zonden droeg doorheen Zijn aardse leven:

De hypothese is onverenigbaar, niet louter met het woord dat de Heilige Geest hier en overal elders gebruikt, maar met de duidelijkste en plechtigste feiten die de meest ongeletterden van de gelovigen, onderwezen door God, ontvangen met ontzag en dankbaarheid. Wat betekent die bovennatuurlijke duisternis die het kruis omhulde. Wat te zeggen van de roep van Hem die altijd in de meest liefdevolle vreugde “Vader” had gezegd, maar nu “Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten”? ... Als Hij heel Zijn leven al onze zonden had gedragen, moet Hij heel Zijn leven verlaten geweest zijn door God Die niet naar zonde kan kijken, zelfs niet met de geringste toegeeflijkheid. Maar nee: Jesaja 53:6 getuigt dat Jahweh ons aller ongerechtigheid op Zijn Gezalfde legde toen Hij aan het hout hing ... Hoe ongefundeerd is het idee dat onze Heer al heel Zijn leven onze zonden droeg!

² Friedrich Wilhelm Krummacher (born in Duisburg, Prussia, in 1796; died in Potsdam, Prussia, 10 December 1868) was a German Reformed clergyman. (Wiki).

Hierna volgt een lijst van passages die leren dat onze Heer zijn boetdoenend werk van het dragen van onze zonden in Zijn eigen lichaam, plaatsvond in connectie met Zijn dood op het kruis, en niet het lijden omvatte van Zijn eigen leven op aarde vóór het kruis.

“Door vrede te maken **door het bloed van Zijn kruis**” (Kolossenzen. 1:20).

“Dat Christus **gestorven** is voor onze zonden” (1 Korinthiërs 15:3).

“Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons ieder naar zijn eigen weg. Maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem doen neerkomen” (Jesaja 53:6). Merk op dat deze passage geciteerd wordt in 1 Petrus 2:24-25 waar duidelijk gemaakt wordt dat Christus' werk van zonden dragen “**op het hout**” plaatsvond.

Als de dierlijke offers gebracht werden op het altaar - **het type** - zo werd het offer van de Heer gebracht op het altaar van Golgotha's kruis - **het antitype**.

De sterke implicatie van Mattheüs 27:45-46 is dat drie uren van duisternis de uren waren dat Jezus verlaten werd door Zijn Vader omdat het gedurende die tijd was dat onze zonden op Hem gelegd werden.

“Die om onze overtredingen is **overgeleverd**” (Romeinen 4:25). Vergelijk Romeinen 8:32.

“[Wij] met God verzoend zijn door de **dood** van Zijn Zoon” (Romeinen 5:10, en zie vers 9: “**door Zijn bloed**”).

“Want Hem Die (Christus) geen zonde gekend heeft, heeft Hij (de Vader) voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem” (2 Korinthiërs 5:21). Alhoewel Christus geen zondaar was, werd Hij behandeld als een zondaar toen Hij voor ons tot een vloek gemaakt werd. Alhoewel wij niet rechtschapen zijn, worden wij behandeld als rechtvaardigen omdat God de gelovige zondaar ziet in Zijn rechtvaardige Zoon.

Paulus begint Galaten met deze uitspraak: “Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden” (Galaten 1:4) en tegen het eind van de brief zegt hij: “Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan **op het kruis** van onze Heere Jezus Christus” (Galaten 6:14). De twee uitspraken zijn intiem en vitaal met elkaar verbonden.

Christus werd een vloek voor ons toen God Zijn toorn uitgoot op onze Plaatsvervanger. Hoe en waar werd Hij een vloek voor ons? “**Aan een hout**” (Galaten 3:13).

Wegens onze Zondedragers zijn wij “dichtbij gekomen” en werden wij verzoend met God. Hoe en waar vond dit plaats? “**Door het bloed van Christus ... door het kruis**” (Efeziërs 2:13, 16).

Wij werden verlost “**met het kostbaar bloed van Christus**” (1 Petrus 1:18-19).

“Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft **op het hout**” (1 Petrus 2:24).

“Want ook Christus heeft eenmaal voor de zonden geleden, Hij, Die rechtvaardig was, voor onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen. Hij is wel **ter dood gebracht** in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest” (1 Petrus 3:18). Hier merken we twee punten op: 1) De frase “eenmaal voor de zonden geleden” limiteert duidelijk Zijn dragen van zonden op een specifiek tijdstip. Het was een eenmalige handeling van verlossende liefde. De frase is helemaal niet consistent met een levensduur van lijden voor zonden; 2) Christus leed eenmaal voor onze zonden, en dat is gelijk gesteld met Zijn “ter dood gebracht”. Het is dus Zijn dood en kruislijden die erbij betrokken zijn, niet Zijn lijden doorheen Zijn leven.

“Hem Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonden gewassen heeft **in Zijn bloed**” (Openbaring 1:5).

Paulus beroemde zich niet op Gethsemane, hij beroemde zich op het kruis (Galaten 6:14). Hij predikte niet de Hof, hij predikte het kruis (1 Korinthiërs 1:18; 2:2). Petrus predikte niet dat Christus onze zonden droeg in Zijn lichaam in de Hof, maar op het hout (1 Petrus 2:24). -- G. Zeller, 2003

De rest van dit artikel kan u hier verder lezen (Engels):

<http://www.middletonbiblechurch.org/reformed/boresins.htm>. Wenst u echter dat dit ook wordt vertaald, laat het dan weten (verhoevenmarc@skynet.be)